

Dosarul nr. 2rac-355/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central (jud. VI. Holban)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, V. Cotorobai, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Expert For Business” (Societatea cu Răspundere Limitată „Papa Print Agency”), în proces de insolvență

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Instalco” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Papa Print Agency” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 15 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Instalco”, reprezentată de avocatul Laura Ciurea, casată hotărârea din 29 octombrie 2018 și hotărârea suplimentară din 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 25 octombrie 2016, SRL „Instalco” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Papa Print Agency” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 19 aprilie 2016 SRL „Instalco” a transferat pe contul SRL „Papa Print Agency” suma de 3700 de lei pentru servicii de design, ce se confirmă prin factura nr. 00116 din 18 aprilie 2016 și ordinul de plată nr. 130 din 19 aprilie 2016.

A menționat că SRL „Papa Print Agency” urma să execute designul a două banere, însă până în prezent nu au fost realizate lucrările.

La data de 29 iunie 2016 SRL „Instalco” a expediat pe adresa SRL „Papa Print Agency” o somație prin care a solicitat restituirea sumei achitate de 3700 de lei, însă aceasta a rămas fără răspuns.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 572, 573, 575, 579, 585, 617, 619 Cod civil, art. 96, 166, 167 CPC.

A solicitat încasarea din contul SRL „Papa Print Agency” în beneficiul SRL „Instalco” a datoriei de 3700 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 191, 60 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior reclamantul a depus o cerere de concretizare cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 557 de lei și a cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în mărime de 3000 de lei, taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 127,71 de lei.

Prin hotărârea din 29 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin hotărâre suplimentară din 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, a fost încasată din contul SRL „Instalco” în beneficiul SRL „Papa Print Agency” suma de 2000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică.

Prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii, constatând că SRL „Papa Print Agency” și-a executat obligația prin îndeplinirea a 4 modele de banere, care au fost prezentate spre confirmare SRL „Instalco”, fiind purtate mai multe convorbiri electronice cu privire la acceptarea acestora, ulterior fiind modificate banerele alese la solicitarea beneficiarului.

Prin decizia din 15 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către SRL „Instalco”, reprezentată de avocatul Laura Ciurea, casată hotărârea din 29 octombrie 2018 și hotărârea suplimentară din 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central și emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă acțiunea, încasându-se de la SRL „Papa Print Agency” în beneficiul SRL „Instalco” datoria în sumă de 3700 de lei, dobânda de întârziere în valoare de 557 lei, cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în prima instanță în sumă de 3000 de lei, cheltuielile legate de achitarea taxei de stat în prima instanță în mărime de 270 de lei și cheltuielile legate de achitarea taxei de stat în instanța de apel în sumă de 202,50 de lei.

Instanța de apel a ajuns la concluzia temeiniciei pretențiilor din acțiune, constatând că transferul sumei de 3700 de lei pe contul SRL „Papa Print Agency” se confirmă prin factura nr. 00116 din 18 aprilie 2016 și ordinul de plată nr. 130 din 19 aprilie 2016, susținând că acestea nu reprezintă dovada executării obligației contractuale de către SRL „Papa Print Agency”.

Astfel, a constatat faptul neexecutării obligațiilor contractuale asumate de către SRL „Papa Print Agency” față de SRL „Instalco”.

La 17 iulie 2019, SRL „Expert For Business” (SRL „Papa Print Agency”), în proces de insolvență, a declarat recurs împotriva deciziei din 15 mai 2019 a

Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, aceasta fiind emisă cu încălcarea esențială a legislației în vigoare, prin aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

A menționat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat normele materiale și procedurale, iar aceasta fiind rezultatul necontestării și neelucidării pe deplin a circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca fiind stabilite, iar cele demonstrate, care sunt în favoarea SRL „Papa Print Agency”, nu au fost reținute de către instanță, astfel concluziile instanței fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

A mai susținut că instanța de apel a aplicat eronat normele materiale și procedurale, aceasta fiind rezultatul examinării superficiale atât a tuturor probelor anexate la dosar, cât și a situației de facto și de jure prezentată la examinarea pricinii date.

La 20 septembrie 2019, SRL „Expert For Business” (SRL „Papa Print Agency”), în proces de insolvență, a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei din 15 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului suplimentar a susținut cele invocate în cererea de recurs anterioară, menținând poziția privind ilegalitatea deciziei instanței de apel.

A indicat că întru executarea comenzii de efectuare a 2 makete de bannere, au fost executate 4 modele diferite de makete a bannerelor, acestea fiind anexate la materialele dosarului.

A susținut că instanța de apel nu a examinat detaliat toate mailurile anexate la materialele dosarului, or conform răspunsului recepționat de la SRL „Instalco” la data de 20 septembrie 2016, rezultă că SRL „Instalco” a prezentat deja un model de banner, pe care dorește să-l implementeze, doar că acesta urma să fie redactat conform mărimii.

A evidențiat că SRL „Instalco” a expediat un model de banner care dorea să fie foarte apropiat cu cel care urma să fie executat de SRL „Papa Print Agency” .

Însă, ulterior executării de către SRL „Papa Print Agency” a design-ului și de executare a modificărilor, SRL „Instalco” a prezentat modelul care dorește să fie aplicat.

Prin urmare, SRL „Papa Print Agency” și-a executat obligația contractuală cu diligență conform solicitărilor SRL „Instalco”.

Instanța de apel nu a reținut niciun argument expus de către SRL „Papa Print Agency”, cu toate că acestea au o aplicabilitate expresă circumstanțelor speței date.

Instanța de apel nu a indicat nici cauza de ce normele pe care SRL „Papa Print Agency” le consideră relevante cauzei, nu sunt aplicabile.

A mai relatat că instanța de apel la adoptarea deciziei nu s-a expus asupra lucrului deja executat de către SRL „Papa Print Agency” și asupra dreptului său de a primi cheltuielile suportate deja la executarea comenzii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 4 iunie 2019, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 205), însă careva date care ar confirma recepționarea copiei deciziei de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Expert For Business” (SRL „Papa Print Agency”), în proces de insolvență, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Expert For Business” (SRL „Papa Print Agency”), în proces de insolvență nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SRL „Expert For Business” (SRL „Papa Print Agency”), în proces de insolvență urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Expert For Business” (Societatea cu Răspundere Limitată „Papa Print Agency”), în proces de insolvență.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari